מולר חודש חמוז:

(וונטאג (יום א') 12:26 AM

פיט 14 חלקים

כראתי יצד הרע ובראתי לו לעילוי נשמח

פרק ג' דאבות

ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר׳ טוביי זייל ורעיחו רישא רחל בח רי אברהם שלמה ע"ה

שבת קודש פרשת שלח ..... כ"ח סיון תש"פ SHABBOS PARSHAS SHELACH .... JUNE 20, 2020

9:11 - פלג הפנחה עש"ק - 6:57 | הדלקת נרות שבת - 1:18 | זמן קריאת שמע / מ"א - 8:35 | זמן קריאת שמע / הגר"א סוף זמן תפילה/הגר"א - 10:27 | שסיעת החמה שבת סודש - 8:32 | מוצש"ס צאת הכוכבים - 9:22 | צאה"כ / לרבינו תם - 9:44

שלח לך אנשים ויתרו את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל וכו' (יג-ב) - בדרך שאדם רוצה לילך מוליכין אותו

רבים שאלו גם תמהו מדוע הסכים משה רבינו למשאלתם של העם לשלוח את המרגלים לתור ולחקור את הארץ בשעה שיכול לצאת מפעולה זו בכיה לדורות ואף היגרם לשהייתם של עם ישראל ארבעים שנה במדבר ולסובבו במ״ב מסעות בארץ א זרועה. במקום להיכנס תיכף ומיד לארץ חמדה ורחבה ולהנות מזיו הודה?

אלא כי דרך התורה הוא לתת בחירה ביד האדם לבחור בטוב או ברע ולכך נברא העולם שיוכל האדם לבחור בעצמו את הדרר בו ילר אם בדרכי עבודת ה' או "ו לצד השני. והטעם שלא יהיה נהמא דכיסופא. היינו אוכל לחם חינם כי אם יקבל אדם שכרו על עשיית מצוה ללא עמל ויגיעה ובלא שיהיה לפניו נסיון ובחירה נמצא הנה משכר אשר לא מגיע לו אלא מתנת חינם ומדרר האדם ורצונו הוא להנות. בשכר תמורת עבודה המפרכת גופו של אדם כמאמר הגמרא: 'מאז דאכיל לאו ייליה בהית לאסתכלא ביה', כלומר כי מי שאוכל מאכל שאינו משלו אלא נדבת זינם מתבייש לאכול ולהסתכל בפני מטיבו.

על כז כשביקשו ישראל לבדוק בעצמם את הארץ המובטחת להם הסכים משה בבינו לתת להם את משאלתם ועל זה נאמר 'כי ישרים דרכי ה' וצדקים ילכו בם פשעים יכשלו בם' הרי שבעצם הבחירה שניתנה לאדם יכולים להעפיל למדרגות ימות ולבוא על שכרו מדינא. ומאידר גיסא ניתן ליפול דרכו לבירא עמיקתא משר נעשה על ידי המרגלים על אף היותם אנשים כשרים כפי אשר כתב רש"י על מה שאמרה תורה 'כלם אנשים' פירש, 'כל אנשים שבמקרא לשון חשיבות ואותה

ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם (מו-לט) - בענין ו' מצות תמידיות הו אחר מן השש מצות תמידיות שהובא בביאור הלכה סי' א' ואלו הן: א האמיו שיש אלוה אחר בעולם שהמציא כל הנמצאות ומחפצו ורצונו הוא כל מה הוא עכשיו ושהיה ושיהיה לעדי עד. ב] שלא נאמיו בשום אלהים זולתו. ואפילו מודה זהקב"ה שולט על הכל רק שידמה בדעתו שמסר הנהגת העולם למלאר או לכוכב "ז מודה בע"ז. גז לייחדו. ודע כי ה' שהווה את הכל ברצונו והוא אלהינו המשגיח בכל זעולמות הוא ה' אחר בלי שום שיתוף. ד] לאהוב המקום ב"ה. ה] להיות יראת הש"י על פניו תמיד לבלתי יחטא. ו] שלא נתור אחר מחשבת הלב וראיית העינים שנא' ולא תתורו אחרי לבבכם וגו' ואמרו חכמים אחרי לבבכם זו אפיקורסות ואחרי עיניכם זו נות ובכלל אפיקורסות הוא כל מחשבות זרות שהם היפר דעת התורה ובכלל זנות הוא מי שהוא רודף אחר תאות העולם מבלי שיכוין בהם כלל לכוונה טובה כלומר שלא יעשה אותם כדי שיעמוד בריא ויוכל להשתדל בעבודת בוראו רק כוונתו תמיד הרבות תענוגים גדולים לנפשו, ע"כ. וצ"ב, דבשלמא שאר מצות תמידיות כולם יסודות האמונה בהשי"ת. אבל מצות 'לא תתורו', בשלמא אחרי בבכם זו אפיקורוסות - זהו ג"כ חלק מעיקרי האמונה. אבל 'אחרי עיניכם זו זנות

שעה כשרים היו' עם כל זאת נכשלו בשליחותם וגרמו למה שגרמו. אכז תמוה הוא האיר בא לאותם אנשים חשובים לחטוא בחטא חמור כל

MONSEY

EDITION

כר של מרידה בה' ולמשור עמהם את כל בני ישראל להיות מוכתמים לדורות עולם בזה, אלא בכח שחיפשו חסרונות לפיכר מצאו. הדבר נלמד מכך שכתוב במקרא, זוילכו ויבאו אל משה ואל אהרן ואל כל עדת בני ישראל וישיבו אתם דבר׳. ומבאר רש״י שם מהו וילכו הרי בחזרתם עומדים. אלא. להקיש הליכתו לביאתו, מה ביאתו בעצה רעה אף הליכתו בעצה רעה. הדברים מכוונים לדברי הגמרא (מכות י ב) במה דכתיב: 'בדרד שאדם רוצה לילד בה מוליכיז אותו'. כל אדם הולר את דרכו לפי רצונותיו אם בדרר טוב ואם בדרר עיקש וכשמחפשים חסרונות אזי ימצאו אותם בניקל ובמידה מרובה.

ברם יהושע וכלב מידה אחרת היתה אצלם כשחזרו הכריזו ואמרו לכל ישראל כי 'הארץ אשר עברנו בה לתור אתה טובה מאד מאד' לא כדברי המרגלים שהלינו על הארץ והוציאו את דבתם רעה, לפיכך 'חיו מן האנשים' זכו לחיים ונטלו חלקם בארץ ואף את חלק המרגלים שנשארו במדבר. אכז מהיכז באה להם מידה טובה זו. אלא לפי מה שאמרו חז"ל (אבות ד-ד): 'מאוד מאוד הוי שפל רוח'. להקיש ולומר שעל ידי היותם 'מאוד מאוד שפל רוח' באו

הרי שבזכות שאחזו במידת השפלות זכו להינצל מחלק הרע של המרגלים ולקבל את שכרם משלם. כאשר כז הוא דרכם של הצדיקים וישרים לא להחזיק מעצמם ולא לתלות את עבודתם בכוחם. כי בודאי שאינם בכוחם. אלא את כל הצלחתם ויגיעתם הם תולים בהקדוש ברור הוא. כשם שמשה ואהרז אמרו לישראל 'ונח<u>נו מה' 'ואהרן מה הוא', מה גמטריא מאד.</u>

ומחשבות זרות', אמאי הוי בכלל המצות התמידיות. הרי אינו מעיקרי האמונה? ונראה בביאור הענין בהעזהי"ת, דהנה **רבי אלחנן זצ"ל הי"ד** הקשה איך שיין 'מצוה' להאמין בה', רבשלמא בחובת האברים שייר מצוה לעשות או לא לעשות. שזה הוא ביד האדם ותלוי ברצונו. אבל אמונה בהשי"ת ובתורתו היא מידי דממילא. וממ"ג אם יש לו האמונה הזאת איז צורר לצוותו שיאמיז. ואם ח"ו נכרתה האמונה מלבו. איז בידו להשיבה ולכאורה הוא אונס גמור בזה. דליביה אונסיה?

ותירץ שהאמונה שהקב"ה ברא את העולם מוכרחת לכל בז דעת. ואיז צורר כלל לשום פילוסופיא להשיג את הידיעה הזאת. ובאמת להפיר יש לתמוה. אמאי טעו הפילסופים הגדולים לומר שהעולם נעשה במקרא. הלא דבר פשוט הוא עד מאוד. וא"א לטעות? אלא. דכתיב בתורה "לא תקח שוחד כי השוחד יעור איני חכמים". והתורה העידה לנו שכן הוא, ועדות ה' נאמנה, וע"כ צ"ל שהוא חוק הטבע בכחות נפש האדם. כי הרצון ישפיע על השכל, וכמובן שהכל לפי ערר הרצון ולפי ערר השכל. וזה שכפרו הפילוסופים בעיקר. הוא רק משום שתאותיהם משחד אותם לומר כז, שמשום הכי. יכוליז לעשות מה שלבם חפץ, עכת"ר. ולפ"ז י"ל. דכל זמן שהאדם הולך אחר תאותיו, אי אפשר שיהיה לו אמונה שלימה בהקב"ה. שתאותיו משחד אותו להטות מדרר האמונה. וע"כ דזהו הטעם אמאי בכלל השש מצות תמדיות הוא 'לא תתרו'. שלא ילר אחר תאותיו. ויפסיד כל אמונה בהשי"ת.

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Coronavirus: Relevant Halachos in These Trying Times (12)

Tefillah Betzibur. Question: Our *minyan* has moved back into

shul with social distancing. This has caused many mispallelim to

daven in the upstairs Ezras Nashim (ladies section) and some to

daven in a nearby room with a doorway - tzuras hapesach - in

Answer: A number of commonly used Poskim (Shaarei

Teshuva 55:6, Kaf Hachaim 55) bring from an early source, the

Malki Bakodesh (p.112) who was asked about a person who had

a non-attached home near a *shul*, but could hear all that was said in

the shul. Could that person stay in his house, hear and say

everything at the correct time, and fulfill Tefillah Betzibur? He

ruled that since there are ten people in the shul he can fulfill

Tefillah Betzibur from his house. The **Aruch Hashulchan** (55:26)

and Chazon Ish quoted in Orchos Rabbeinu (vol.3) rule the

same way. According to this, our case in the *shul* is certainly *yotzei*.

It is still better, if possible, to daven in the main shul because the

Mishna Berura (55:58) brings some *Poskim* who seem to argue.

One who is lenient and relies on the above-mentioned *Poskim* has

upon whom to rely. All agree that they can answer all the

Devarim Shebikdusha - Kaddish, Kedusha and Borchu,

between. Are those people fulfilling *Tefilla Betzibur*?

מאת מוה"ר ברוך הירשפלד שליט"א ראש כולל עטרת חיים ברוך קליבלנד הייטס Kanievski shlit'a): A few elderly people have been medically

advised that it's not yet safe for them to daven inside the shul. Should we all stay outside to enable the few elders to have *Tefilla* Betzibur, or should we move back into the shul?

Krias HaTorah/Ohel. Ouestion: At our outdoor minvan we sometimes have drizzly weather. During Krias HaTorah, we have a big transparent sheet held by two people over the Sefer Torah to protect it. If this becomes necessary on Shabbos, can we do the same thing or does it fall under the prohibition of *Ohel Arai*

Shul or Many. Question (posed to HaGaon HaRav Chaim rather to give honor to those who are getting those important alivos.

בין הריחים - תבלין מדף היומי - שבת דף קג.

יבותבין על כרשי המשכן לירע איזו בן זוגו" - The או"ח ח'ן שו"ע says that one should be careful that on his Talis there are always 2 sets of ארציע איזו בן זוגו" front of him & 2 sets in back. This way he is always surrounded by mitzvos. Magen Avraham brings the של"ה that says the minhag is to put an מערה on the top of the Talis to know where the top is, so that the ציצית of the front always stay in the front & the ציצית in the back remain there, similar to the קרשים of the Mishkan where each board had a mark to match it up with its partner & always retain the same position in the *Mishkan*. The מגן אברהם also brings that the **Ariza"I** was not מקפיד about this & didn't have a silk עטרה at the head. He didn't have a "Right Side Up" & wore his Talis any which way. The Aruch Hashulchan writes that in his times, a sweat shield was sewn in by the head, so an עטרה was not necessary, as the shield was a good indicator which side was up. Regarding making a silver עטרה, he says it's not worthwhile [אינו כדאי] as this shows prominence to the top of the Talis, when in truth, the body of the Talis is more chashuv since the head only needs to be covered during certain times of davening. R' Moshe zt"! [אג"מ או"ח הּכּגן discusses a silver עטרה & he says that he personally doesn't wear one because in all the places around him, it wasn't the מנהג but if one has this *minhaa* there is nothing wrong with it.

What is the ענין of beautifying a Talis with a silver עטרה? Is it because of "יהתנאה לפניו במצות,? The Gemara explains? "יה א-לי ואנוהו"? "עשה לפניו סוכה נאה. ולולב נאה. ושופר נאה. ציצית נאה". There is a specific *mitzvah* to beautify *mitzvos*. How can this be used for the *Talis*? The *mitzvah* is the *tzitzis* - not the *Talis*! There is a *mitzvah* of הידור by *Mezuzah* also, so is there a עניו to buy a beautiful house for the Mezuzah to be on? Of course not! Some answer that unlike a house & its Mezuzah, the Talis is actually part of the mitzvah itself as is indicated by the beracha of "להתעטף בציצית". Also ב"ק טי] רש"י. when discussing the הידור of mitzvas tzitzis, mentions the Talis also.

הוא היה אומר ...

R' Shamshon Raphael Hirsch zt"l would say:

עד מתי לעדה הרעה הזאת אשר המה מלינים עלי את תלנות בני ישראל"י - The $\mathit{Meraglim}$ had been sent ahead to explore the land. However, by failing to discharge their mission properly, they came to openly defect from *Hashem* and dragged the people down with them. This connects to the conclusion of the parsha, where the mitzyah of tzitzis comes to warn us every day not to go exploring 'after your hearts and after your eyes after which you stray.' It was because the spies strayed after their own hearts and eyes, did they forget completely about *Hashem* who guides our destiny and directs our actions."

A Wise Man once said:

"Truthfully, I don't mind what Congress does, just as long as they don't do it in the streets and frighten the horses!"

Printed By: Mailway Services, Serving Mosdos and Businesses 3 3 3 3 3 Worldwide Since 1980 (1-888-Mailway)

What's your plan? 103,*454+ *Join NOW-It's time!

Redt-A-Shidduch The more shidduchim you redt, the more shidduchim will happe

844-leshadech (537-4233) - www.leshadech.com

Answer: Stay outside to help them all have *Tefillah Betzibur*.

making a temporary tent on *Shabbos*, as in **Orach Chaim 315**?

Answer: Normally whenever it is made to protect it is prohibited on Shabbos even if one constructs just a roof alone without side walls, such as on four pegs put in before Shabbos. However, **Tehillah L'Dovid** (315) and the **Chazon Ish** (O.C. 52) both rule that if it is being held up by people, and has no independent base of its own, it is not considered an *ohel* and is permitted. With that they explain the Simchas Torah custom of making a "tent" with taleisim held over those who receive the alivos at the end and beginning of the *Torah*. Others say that that case is permitted for a different reason. The taleisim are not being spread out to shelter but

מעשה אבות ... סימו

דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם ועשו להם ציצת על כנפי בגדיהם לדרתם ... (מו-לח)

It is well-known the words of the **Satmar Rebbe** zt" who was once asked for a beracha and he replied, "Find a person who has numbers on his arm who is still frum - from such a tzaddik you should ask for a bracha!" There are many such Tzaddikim who survived the Holocaust and the concentration camps, including R' Avraham Yitzchok Sicherman zt''l, who served as the manhig ruchani (spiritual leader) in the Romanian town of Sesht (near Sighet) and was taken away to Munkatabor by the accursed Nazis. His miraculous tale of survival both during and after the war are truly inspiring.

Immediately after the American liberation of the Nazi concentration camps in 1945, many emaciated inmates who managed to survive years of torment at the hands of the German beasts now died due to the kindness of the liberating soldiers. These troops were shocked, horrified and reduced to tears at the gruesome sights that met them, but also tragically oblivious to the effects of real food on the digestive systems of the poor emaciated human skeletons. They threw cans of meat and other heavy foodstuffs to the walking skeletons from their army provisions. The inmates fell upon them and being as famished as they were, devoured the heavy foods. Alas, their internal systems could not handle the overconsumption of fats after years of food deprivation and they fell violently ill. Sadly many did not survive this ordeal at the exact moment of freedom.

Luckily, R' Avrum Yitzchok understood the gravity of the situation. He grabbed a bag of sugar thrown at him from the army trucks and went right back to his barracks. He took out one sugar cube and slowly let it melt on his parched tongue. Magically, like a modern-day IV drip, within minutes, as the sugar entered his bloodstream, he felt new life surging and coursing through his emaciated body. He ate a few more cubes and felt his strength returning. Instantly, his thoughts turned toward the Klausenburger Rebbe, R' Yekusiel Yehuda Halberstam zt"l, who was interned with him in the Feldafing DP Camp. Shoving the bag of sugar into his pockets, he quickly offered the *Rebbe* to partake. The *Rebbe* gratefully ate a few pieces of the sugar and he too was revived. Nearly on the verge of death from starvation, the Rebbe's eyes were dimmed and by ingesting the sugar cubes, he felt fresh vitality and life coursing through him. Looking at R' Avrum Yitzchok, he smiled and exclaimed "Meor es Aynayim - You have lit up my eyes!" At that moment, words were superflous.

A short time later, as others were scrambling to start living like humans again, R' Avrum Yitzchok had some other concerns to attend to. With cunning ingenuity, he somehow managed to procure a small bundle of shorn lambswool. Taking a long stick, he installed a bent nail at the tip of the stick. Twisting the wool between his thumb and forefinger and winding it through that nail hook by pulling and twisting the strands of yarn, R' Avrum Yitzchok was able to fashion a pair of woolen strings. His sister Rochel cut a hole in the middle of rectangles of white cotton material and finished the edges. R' Avrum Yitzchok then strung and wound the woolen strings onto the four corners of the garment fashioning the first pair of *Tzitzis* created totally "Lishma" in a Displaced Persons Camp. Once again, he hurried over to the Klausenburger Rebbe and presented him with this most precious gift, a brand new priceless Talis Katan with handmade Arba Kanfos. The Rebbe looked at him with awe and gratitude and accepted the gift. He put it on and made the beracha. After donning his first pair of Tzitzis with years of only the striped prisoner uniform adorning his frail body, it was a moment of unprecedented kedusha and simcha. R' Avrum Yitzchok made a second pair for himself and felt the sweet bliss of fulfilling a mitzvah that was out of reach for such a long time. (Incidentally, his sister Rochel who survived the war in a different camp, met someone who told her that she looked just like the "Tzitzis-maker" in Feldafing, which led to her reunion with her brother!)

Fast forward fifty years. Though not a youngster anymore, R' Avrum Yitzchok insisted on running down to his basement storage, where he still kept his antique Tzitzis stick and proudly demonstrated to his granddaughter the simple and crude mechanism by which he produced *Tzitzis* for his fellow liberated inmates in Feldafing and Fehrenwald (Fernvals).

May Hashem gather us together M'Arba Kanfos Ha'aretz, Leilu Nishmas R' Avraham Yitzchok ben Yosef Moshe zi'l.

תורת הצבי על הפטרות

וישלח יהושע בן נון מן השמים שנים אנשים מרגלים ... (יהושע ב-א)

Prior to the nation's invasion of the Holy Land, Yehoshua sent two spies to scout the city of Yericho and determine the best entry point into *Eretz Yisroel*. This parallels the story of the Meraglim that Moshe sent forty years earlier which included the extreme slander that caused tremendous damage to the Jewish people. Being that Klal Yisroel's entry into Eretz Yisroel was delayed as a result of the spies Moshe sent, why did Yehoshua even consider sending another group?

Rabbeinu Yonah zt"l details the fundamental difference between the two groups of spies. The group that Moshe sent sinned gravely because they misunderstood their mission.

Instead of only scouting out the military capabilities of the enemy, the first group of spies focused on whether they wanted to enter the land at all. Their mission was doomed to failure from the start because they had already decided that they don't want the land. Yehoshua chose Pinchos ben Elazar and Kalev ben Yefuna as his two spies and was confident that the earlier issues would not be repeated because he knew that they were utterly righteous and would stay razor-focused on their mission. In addition, Yehoshua made it very clear to them that they shall report only to him and not report their findings to all of *Klal Yisroel* as the earlier spies did.

By doing this, no one would be able to misconstrue the exhibition's findings and only the truth will emerge.

(מו-כא) אדרתיכם לה' תרומה לדרתיכם (מו-כא)

The posuk discusses the mitzvah of Challah: "From the first portion of your dough you shall give a gift to Hashem in all your generations." There is a pshat to this posuk homiletically. A person may have the tendency to delay his focus on ruchniyus and Avodas Hashem until he is older. They want to enjoy their youth and "live it up" a bit. To counter that notion, the Torah says "מתנו לה" - even from your younger years, "חתנו לה" - you must give of yourself to Hashem.

Might we add that aside for the fact that you yourself will enjoy an uplifting existence in this world, there is an additional benefit to serving *Hashem* from a young age: your children. Because the difference between a life of ruchniyus when you're younger as opposed to that same life when you're older is your children. When you're living a spiritual life as a young parent, your children will also be swept up in that life. That is the meaning of the word, "לדרותיכם".

The velt says the same idea on the posuk in Parshas Vayigash (44-34): כי איך אעלה אל אבי והנער איננו אתני - How can I go to my Father (in Heaven) and my younger years aren't with me." Alternatively, "ההער איננו אתני" can be translated as, "My children aren't with me" - they are not following my ways, r"l. But if your own youth, your own "נער" is on the right track ", from your youth, you stand a better chance that you'll have your progeny with you on the derech as well.

To continue this thought, we might add that this week is Shabbos Mevorchim Chodesh Tammuz. The Zaida zt"l (Machsheves Halev) would say that the word "Tammuz" stands for Z'manei T'shuva M'mashmishin U'baim. Teshuva time is nearing. Avoid the teshuva rush! Let us activate the "מראשית" now when there's still time in the year by being proactive in all areas of ruchniyus. This will help us and our children come closer to Hashem Be"H and prepare us for a real teshuva! the lowest levels to become great in *Torah*."

משל למה הדבר דומה ויקרא משה להושע בן נון יהושע .... (יג-מוֹ)

מטל: The great Gaon, R' Michel Yehuda Lefkowitz zt"l, was Rosh Yeshivah of the Ponevezh Yeshiva L'tzeirim (Yeshiva for younger men) and was a ranking member of the Moetzes Gedolei HaTorah of Degel HaTorah. R' Michel Yehuda merited teaching *Torah* to generations of students over the course of more than 60 years. Thousands of *yeshiva bochurim* were educated by him, and sometimes even three generations of *talmidim* studied under him.

He once said, "I have often seen students who, in the beginning, were not considered particularly gifted, and yet in the end they succeeded magnificently. Why is this so?

did not succeed at first - whose parents prayed for them, tzedakah for them, all of which resulted in raising them from not gifted - that they succeed in Torah and Yiras Shamayim.

R' Michel would always caution parents, students and educators alike. "Never underestimate what you can do for your children and students. Sometimes we 'forget' to pray for gifted children who show so much promise, which is

why their success does not always last."

נסטל: Chazal tell us that Moshe Rabbeinu davened on behalf of his *talmid*, and changed his name from *Hoshea bin Nun* to *Yehoshua*. It is hard to fathom that *Yehoshua bin Nun* was not a great man on his own and we could never suspect that he might have fallen into the trap of the *Meraglim*. Nevertheless, our Sages emphatically teach us that if not for the efforts of Moshe Rabbeinu on his behalf, Yehoshua would likely not "Because it was precisely these students - the ones who have come out of this incident untainted. No amount of promise and scholarship can be secure unless efforts are made beseeching *Hashem* with tears, reciting *Tehillim*, and giving to preserve them. We must all *daven* for our children - gifted or דרגה יתירה

EDITORIAL AND INSIGHTS ON THE MIDDAH OF ... אשה כשרה

ועבדי כלב עקב היתה רוח אחרת עמו ... (יד-כד)

FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

Rashi explains that Moshe Rabbeinu davened to Hashem to save Yehoshua from the sin of the Meraglim. R' Yaakov Kamenetzky zt"l points out that the two meraglim who did not sin were Yehoshua and Kalev. Yehoshua had the protection of Moshe's tefilla, but what about Kaley? How was he able to overcome this overwhelming nisayon that all the other meraglim were not able to withstand? Explains Ray Yaakov, the enormous strength that Kaley used to pass this test was Miriam his wife! And because Miriam was the wife of Kaley, Moshe did not feel that it was necessary for him to daven on his behalf. Having a special wife is enough protection and Kalev did not need any extra prayers or shemira!

Chazal tell us (Yevamos 62b) that a man who lives without a wife lives without joy, goodness, blessing, and "חמה". Choma means protection. When a kallah walks around her chosson 7 times under the chupah, she is creating a chomah. She is fortifying him against all the *nisyonos* and temptations of the world. The number 7 represents nature, and the *choma* that a woman creates for her husband under the *chupah* is within the realm of nature. However, in order to reach the next level of "למעלה מן הטבע" a woman needs to make an extra effort in her marriage to be that special blessing and *shmira* for her husband.

We are living in a crazy world where the *nisyonos* and temptations are so great. It takes superhuman strength for a man to be able to overcome the pull of gashmiyus, on many different levels and remain completely connected to what is right. It is truly the job of the woman to give her husband the ability to remain focused on ruchniyus. A woman can bring her husband down to the lowest point, and she can raise her husband and her entire family up to a life of *Torah* and *avodas Hashem*. It is incumbent upon all men to give their wives the appreciation and admiration that they need, in order for the wife to be equipped with the emotional support she needs to be the special blessing, goodness and protection that all husbands cannot live without